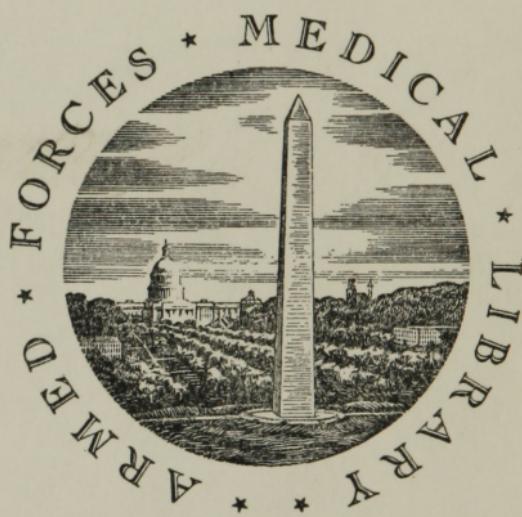

UNITED STATES OF AMERICA

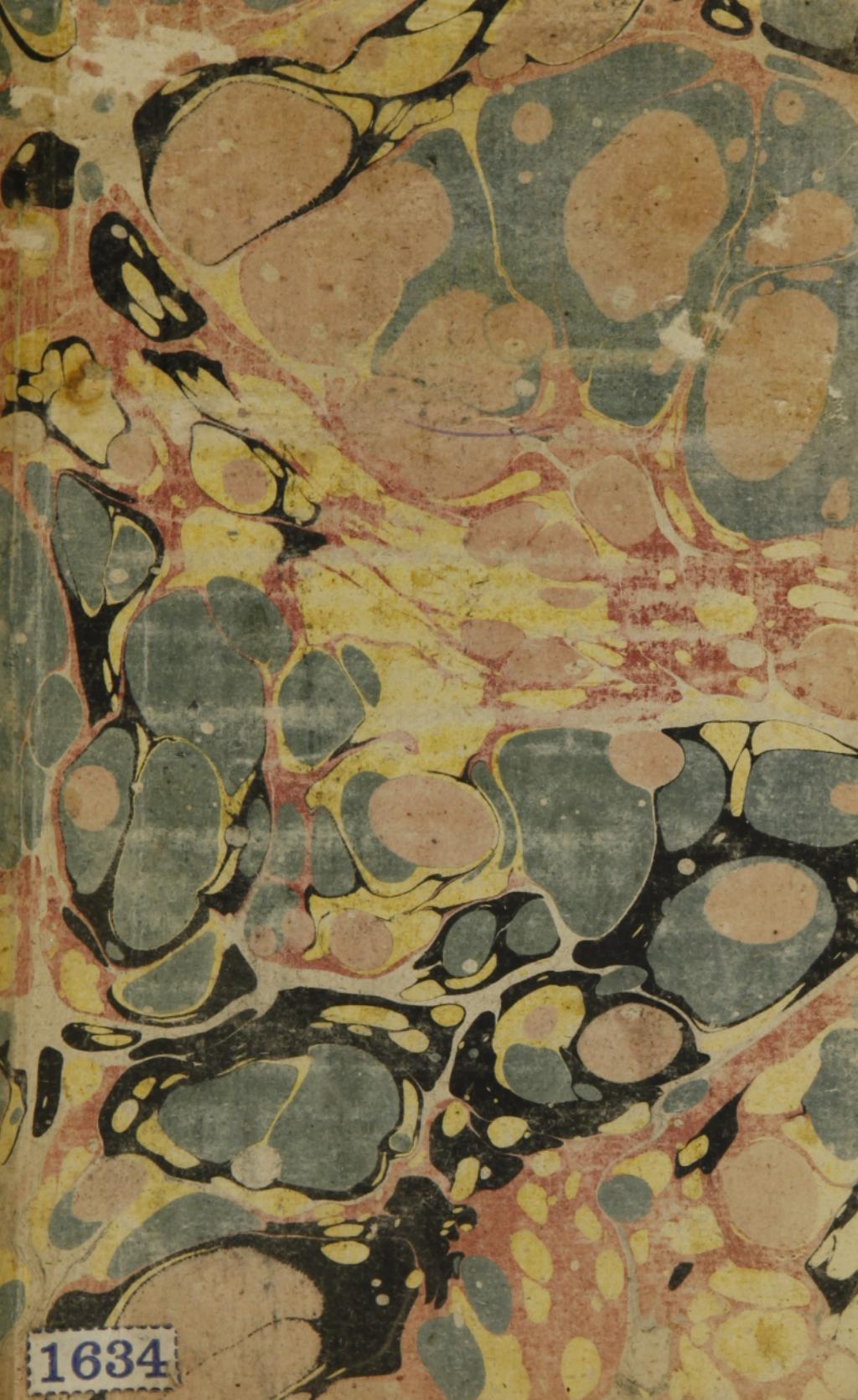
FOUNDED 1836

W A S H I N G T O N, D.C.

1634

1634

220

1634

1634

To John Morgan

with the respectfull Compliment
of the Author .

TENTAMEN MEDICUM

I N A U G U R A L E,

D E

SCARLATINA CYNANCHICA,

Q U O D,

SUB MODERAMINE VIRI ADMODUM REVERENDI

JOHANNIS EWING, S. S. T. P.

UNIVERSITATIS PENNSYLVANIENSIS PRÆFECTI;

Ex CURATORUM PERILLUSTRIUM auctoritate,

N E C N O N

AMPLISSIMÆ FACULTATIS DECRETO,

DEO MAXIMO ANNUENTE,

PRO GRADU DOCTORI

SUMMISQUE IN MEDICINA HONORIBUS ET PRIVILEGIIS

RITE ET LEGITIME CONSEQUENDIS,

ERUDITORUM EXAMINI SUBJECTAM SUSTINUIT

NICOLAUS BAKER WATERS, M. B.

PENNSYLVANIENSIS,

SOC. MEDIC. AMERICAN. SOC. HONORAR.

AD DIEM 30 JULII, HORA LOCOQUE SOLITIS.

On ne doit admettre en Medecine, que des Principes aussi surs que les choses dont les Sens nous demontront l'évidence.

SAUVAGES.

PHILADELPHIA:

TYPIS GULIELMI YOUNG.

M.DCC.LXXXVIII.

МУДРОСТЬ МЕДИЦИНСКАЯ

ДЛЯ ПОДАЧИ

ВЪДѢ

СОНОНАРД АНГЕЛЬСКО

СОНОНАРД

СОНОНАРД СОНОНАРД

VIRIS HONORATISSIMIS,
ARMIGERO
DAVID RITTENHOUSE, A. M.

SOCIETATIS PHILOSOPH. AMERIC. PRO-PRÆSIDI,
UNIVERSITATIS PENNSYLVAN. E CURATORIBUS
Artium Mechanicarum Scientiarumque, Astronomiæ præ-
cipue, fama admodum perito,
REIPUBLICÆ THESAURARIO INTEGERRIMO,

OB INGENIUM PRÆCELLENS VIRTUTESQUE EGREGIAS
ADMIRATIONEM AMOREMQUE OMNIUM QUIBUSCUM
VERSATUR ADEPTO ;

JOHANNI MORGAN, M. D.

Societ. Regal. Londin.

Colleg. Medicor. Edinburg. et Philad. Sodali,
Nec non
Londini Permisso,

Theoriæ et Praxeos Medecinæ in Universit. Professori,
Cujus maxima eruditio et animi vis

Merito

Summos Medecinæ honores in Europa et America
Conciliaverunt ;

ALIAS HONORATISSIMIS
NEC NON
GULIELMO W. SMITH, M. B.
SOCIETAT. PHILOSOPH. AMERIC. SOC.
ET
COLLEG. MEDICOR. PHILADELPH. SODALI,
PRÆCEPTORI OLIM ADMODUM COLEND O;
DENIQUE
AVUNCULO SUO CHARISSIMO
GULIELMO BAKER,
MARYLANDIÆ,
Medico Præstantissimo,
Suo primis Medecinæ elementis Instructori dignissimo ;
Grati Animi Tesseram,
Ob plurima beneficia et amicitiae testimonia,
Has Medecinæ Primitias
DICARE VOLUIT
AUCTOR

Eximis magistris—et iudicis ratione omnibus lov
anotizivis de cap. (hominum) il. prop. o. d'istrey. tunc

TENTAMEN MEDICUM

Hinc solitudo omnia emittit—dilecto quatuor

Gloria—etq. dulcissima remuntr. et maledictio

Hinc in INAU G U R A L E.

Et hinc in inau gurale. et hinc in inau gurale.

Et hinc in inau gurale. et hinc in inau gurale.

Et hinc in inau gurale. et hinc in inau gurale.

Et hinc in inau gurale. et hinc in inau gurale.

HUJUS almæ matris legibus obtemperaturus, quæ omnibus honores medecinæ ambientibus, curriculo studiorum academicorum rite peracto, exigit, prælectiones professorum singulas coluisse, et Philosophia naturali et Pharmaceutices scientia prius satis esse versatos, comprobasse, quam primum gradum nempe baccalaureum consecuturos; deinde, per spatium debitum ad doctrinam promovendam, studiis incubuisse, et specimen aliquod studiorum publici juris facere, ut gradu doctoratus magis honorando merito dignarentur, de Scarlatina cynanchica differere volui; sed, prorsus inexpertus in publicum opera edendi, scriptorem sollicitus ago—mos enim id postulat. Ideoque non sine aliquo timore, hoc mihi arduum opus, eo quo par est obsequio, innixus benevolentiae eruditorum, si non laudes, saltem liberorum artium gnaris veniam me impetraturum spero.

Ad formam dissertationum usitatiorem minus adver-
tens, quæ visa est optima, elegi. Parum de modo quo
causæ & remedia effectus edunt dixi, quatenus plerum-

que vel maxime ingenuos viros latente—Culpæ mihi non vertetur, opinor, si solummodo, quæ observatione scriptorum atque amicorum, cognita sunt facta, & quæ ipse observaverim, tradō—Parcius auctores citavisse, mihi facile condonabitur; plurimos consului, præ cæteris Withering et Smith. Pauca, quæ non aliunde inveniri queant, proferre confiteor.

Scarlatinam ortum duxisse intra 180 annos opinio communis; sed quæ pagin. 140. dicta sunt, et quæ hujus cum cynanche maligna similitudinem indicant, verisimiliter eam ante hoc tempus visam argumento sunt. *Cynanche maligna* enim juxta sententiam multorum, Hippocrati bene cognita fuit: et si alii credunt, non visam fuisse ante prioris seculi initium.

leta.

Phænomenis adeo diversis stipatur Scarlatina, ut in Nosologia Cl. Boissier de Sauvages ejus sex species enumeraverit. Cl. Cullen rectius duas esse contendit, scilicet, Scarlatinam simplicem et Scarlatinam cynanchicam. Simplex epidemica vix ulli præter Ill. Sydenham visa est. Raro occurrit. Leviores Cynanchicæ impetus pro Scarlatina simplici quibusdam medicis, minus accurate, aliquando habitos esse mihi videtur. Scarlatina simplex morbus maxime levis, et eam sublevando, nisi Regimine idoneo, ut plurimum nihilo opus est. Speciem solummodo hic tractandam existimavi, quæ a plerisque Scarlatinæ anginosæ nomen audit. Cl. Cullen Scarlatinam Cynanchicam, Huxhamius Febrem anginosam & Febrem scarlatinam, Schultzius purpuram epidemicam

malignam appellat. Mortonius, eam morbillorum speciem esse putans, morbillos confluentes vocat. Gallis dicitur Fievre rouge & Scarlatine angineuse—Anglis nominatur Scarlet Fever & Sore Throat. Apud nostrates nonnunquam nomen habet the Rash Fever vel Hives.

Nomen a Culleno impositum ejusque definitio non nihil mutata, ad frequentiorem morbi aspectum clarius designandum, præ cæteris mihi arridet. Historiam morbi indicare has mutationes haud esse ineptas opinor.

“ Scarlatina cynanchica. Pyrexia contagiosa, tonsillas et membranam faucium mucosam afficiens tumore, rubore, dolore et crustis mucosis, coloris albescens, interdum cineritii, serpentibus et ulceræ sœpe tegentibus. Deglutitio et spiratio difficiles, cum angustiæ in faucibus sensu.”

“ Tertio quartove plerumque die, facies aliquantum tumens, simul in cute passim rubor floridus, maculis amplis tandem coalescentibus, et post tres dies in squamulas furfuraceas abeuntibus, supervenientibus dein sœpe debilitatis variis symptomatibus, præcipue anasarca.”

Testantibus plerisque scriptoribus morbus maxime æstate & autumno grassatur. Culleno quidem auctore in Scotia plerumque incipiente hyeme apparuit, & per eam duravit. Huxhamius vero, Sauvagesius, Withering aliique plurimi vere finiente incipere, æstate & autumno perdurare & tunc cessare, testantur.

Cl. Smith, qui aeris temperiem ad morbos epidem

eos producendos idoneam multis annis attente consideravit, huic favet sententia; temperiem cœli sicciam longius durantem, an calida an frigida sit, cui succedit humida, eum aeris statum producere, quo morbi epidemici, ideoque etiam Scarlatina, maxime grassantur. Res ita se habuit quando Scarlatina Londini fuit anno 1786. Huxhamio testante saepius temperie humida visa est. Morbo in urbe Birmingham anno 1778 leviente, temperies cœli fuit siccior, ut etiam hyems & ver quæ præcedebant. Tempestas ~~frigida~~ calidiori mox oborta morbi malignitatem auxit.

Infantes inter secundum & octavum annum, præcipue sexus sequioris, maxime infestantur; et ex illis ætatem adultam adeptis, potissimum fæminæ. Adulti imbecilloris corporis magis afficiuntur. Londini mediocris cives fortis maxime occupavit: pauperum magnatumque pauci infestabantur. Infantuli raro affliguntur. Homines loca inferiora, humida & arctiora habitantes magis morbo patent, quam qui locis siccis, excelsis, aereque perflatis degunt.

Nonne hæc, corporis imbecillitatem ad Scarlatinam prædisponere, testantur?

Tempus inter contagium receptum et morbum apparentem non semper idem est. Interdum videtur fuisse quatuor dierum spatium. In pluribus longius fuit; & nonnunquam in domo vel vestitu mansisse post sanatam familiam aliquot hebdomadas constat. Illos in quibus morbus se nondum ostendit, aliis communicare

& calida frigidiori

posse existimatū est, ut etiam de aliis morbis contagiosis nonnullis, præsertim Rubeola : sed hæc res videtur esse maxime obscura.

Conspectum morbi clariorem, primum descriptio solitorum, deinde infrequentiorum symptomatum dabit.

Signa morbi accessum indicantia ut plurimum morborum febrilium adventum comitantur ; sunt, pallor, facies mœsta, languor, lassitudo & horripilatio, cui succedunt caloris sensus : hos sequitur capitis dolor levis, molestiæ in faucibus sensus, earumque rubor & forsan tumor. Angustiæ in cervice & scapulis sensus percipitur. Pulsus nonnihil a statu naturali variat. Inquietudo, noctu potissimum, fastidium cibi & nausea succedunt. Ita res evadunt sæpe pluribus diebus, ubi, sæpiissime etiam secundo die, nausea et vomitus ægrum afflictant. Vomitus hoc tempore fere semper adest, adeo ut morbi formatum signum pathognomicum esse videatur. Tumor tonsilarum, doloris et angustiæ in faucibus sensus augentur ; sæpe etiam molestia dolorque in deglutiendo sentitur. Fit secretio ex locis inflammatis, quæ muco albido, viscido teguntur. Respiratio fit difficilis et brevis ; suspiria crebra ; pulsus frequens & plenior, maxime vesperi ; quo tempore quidem symptomata omnia evadunt pejora. Cutis est calida et sicca ; dolores pungentes in pluribus corporis locis ægrum infestant. Sitis ut plurimum magna est ; nausea vero obstat quo minus hæc bibendo levior reddatur : noctu inquietudo somnum impedit.

Tertio quartove die evidens tumor & rubor faciei apparent, quæ sensim totum corpus ooccupant. Corpus hoc tempore speciem habet, quasi vinum Oportense super illud effundetur, aut, ut aliis placet, cancro cocto colore simillimum est. Pressione evanescit rubor, qua remota statim reddit. Cutis ut plurimum lœvis est— Oculi rubent & inflammantur; delirium mentem sœpe ooccupat, cujus gradus oculorum inflammationi coæquatur; & nonnunquam adest coma. Tonsillæ maxime tument; rubor, & forsan aliquid tumoris, faucibus, palato linguæque insidet.

Linguæ depressio ad gutturis statum videndum plus doloris quam in aliis anginæ speciebus, ubi inflammatio etiam major fuisse videtur, afferre, dicitur.

Tribus diebus post eruptionem ad acmen venit; tunc rubor decrescere incipit—Eruptione declinante, videtur, fauciæ affectionem gradu auctam fuisse. Ulcera in pluribus earum locis formantur, quorum accessum crebrius ostendunt maculæ purpuraceæ definitæ et sœpe crusta subalbida vel cineritia teguntur—Vocis magna mutatio sœpe evenit.

Die quinto, anginæ symptomata gradum summum attigerunt: species coccinea, aut ut vulgo dicitur Scarlatina fit subnigra, squamulæque furfuraceæ formantur et decidunt: una cum his, aut paulo post, tota sœpe decidit epidermis, & unguis nonnunquam. Pulsus fit parvus, celer et debilis; urina parca est; & plurimum muci ex membrana Schneideriana separatur, unde fit largus ex-

ore & naribus fluxus, interdum cum sanguine coagulato: inferior nasi pars labiumque superius interdum inflammantur & excoriantur ob destillationem ex naribus.

Hoc tempore symptomata plerumque fiunt leviora, ulcera sanantur, tumores evanescunt, & ægro sensim restituuntur cibi appetentia & robur.

Sæpenumero autem, ubi nihil periculi esse nemo non censeret, id est, decimo vel etiam quinto decimo post febrem cessatam die, varia imbecillitatis signa, ægrum, nil tale suspicantem, pene obruant: artuum rigor, pulsus celer, inquietudo, somnus turbatus, aliaque symptomata debilitatem irritationenique indicantia eveniunt, quibus non raro succedunt varia Hydropsis genera.

Aere frigido, tussi sæpe comitatur; color eoccineus minus durans est; circa tempus morbi declensionis artus & facies nonnunquam vehementi dolore, & etiam tumore afflictantur; arteriæ pulsus edunt duros & celeres, aliquando 130, vel etiam 140, spatio minuti; sanguis superficiem coriaceam ostendit; spiratio & deglutitio sunt difficiles; vomendi conatus dolentes; dolores cursum tubæ Eustachianæ sequentes, & glandularum parotidarum, mammariarum aliarumque partium tumores, quos haud raro sequuntur abscessus.

Hi ægri fere omnes sanitatem recuperaverunt, & hæc symptomata ex tempestate frigidiore ortum duxisse verisimile est.

Infrequentior morbi forma nunc restat describenda.

In nonnullis, præsertim pueris, delirium interdum paucis post accessum horis evenit; cutis validum caloris sensum tactu ostendit; maculæ primo secundove die erumpunt, & hi fato cedunt tertio. In aliis quarto quintove die, aut etiam antea fatuitas quædam mentem occupat: pulsus fit celer, debilis, nec servat modum, nonnunquam etiam vix potest percipi; calor febrilis extrema relinquit, & corporis superficies videatur ac si sanguis aqua mistus sub cutem effusus esset; cutis tactui arida & flaccida: lingua et os arent & nigrum colorem induunt; labia livida & fissa sunt; oculi quasi immobiles & orbitis immersi apparent; fastidium cibi & spiratio difficilis his se accingunt.

His signis, æger infelix haud raro spatio 24 aut 36 horarum, auram vitalem carpere cessat. Interdum largo e naribus, auribus & ore materiæ subnigræ fluxu morbus morte aut debilitate mutatur. Ex hac debilitate haud facile emergit æger. Perfectæ aetatis hominibus febris maxima, delirium & alvi fluxus, paucis diebus, mortem inferunt.

In quibusdam, præcipue antea imbecillibus, ex qualibet causa, morbus undecim vel etiam plures dies durat; guttur paucum afficitur & febris typhodes est. Oculi æqualiter rubent & lucent; maculæ lividæ in multis corporis partibus videntur. Fiunt inquieti, & potum avidissime expetunt, quo dato ex ore effluere sinunt, aut etiam expuunt; & iterum ut bibant rogati, iras-

cuntur. Interdum nulla visa est eruptio ; saepe autem, primis diebus apparet & regulis caret : maxima debilitas & ad pleraque corporis officia peragenda sensus imminutus.

Multi horum pereunt, & qui morte evadunt imbecilles maxime sunt, & a fatuis non multum discriminis habent. Haec mentis & corporis imbecillitas tempore solum & cura rerum non naturalium tollitur.

Qui angina tantum laboraverant, paulo post, eruptione coccinea affecti sunt ; in aliis non visa est nisi post aliquos annos ; Contra, quos eruptio sola male habuit, angina vario temporis intervallo invasit.

Trismus accidit & fuit lethalis. Signior Brogiani Hydrophobiam symptomaticam interdum obseruavit. Artuum paralysis nonnunquam secuta est.

Vere & æstate anni 1787, ut etiam vere & incipiente æstate hujus anni, labii superioris tumor, aliquando etiam inferioris, ad genas & palpebras extendens, nonnunquam ophthalmia comitante subito orta, saepius in hac urbe observatus est. Nonne hic a viro Scarlatinam gignente originem habet ? Annon hoc ex diversorum morborum varietate confirmatum esse videtur ? Hoc verisimile videtur cel. Professori nostro Rush, cuius mens acuta & capacissima humano generi pluriimum boni attulit, et cui multum deboeo.

Papularum species non semper eadem est : interdum Variolis simillimæ fuerunt ; alias, papulæ minutæ per totum corpus dispersæ fuere. Nonnunquam eruptio speciem miliariae albæ habuit, & papulæ incise ex aere epidermidem elevante esse ortæ videntur.

Materies Scarlatinam cynanchicam gignens, procul dubio est quædam sui generis contagio, corpori humano, interveniente aere, applicita. Ejus indolem prorsus ignoramus. An ex seminibus animatis, speciem multiplicandi potestatem habentibus constat, an ex fermentatione oritur, aut quid aliud sit, nos, maxime credendum est, semper latebit. Primo, illam guttur inflammare haud est dubium; ulceræ, & aliæ gutturis affectiones, sunt sequelæ maxime naturales. An eruptio sit Cynanches symptoma, an ex viro corporis superficie applicito oriatur, non videtur magni esse momenti, neque dignum investigatione, etiam si hoc obfirmatum esset. Hæc contagio se non longe extendit; in hoc simile est contagioni morbum gignenti a Cortesio Melitensi descriptum quem ipse anginam malignam vocat; a quo dicitur non impertiri nisi spiritu aut sectione corporum eo mortuorum. Morbum in hac urbe octodecim menses observavi, et in hoc tempore, mihi persuasum est, non plures quam 40 vel 50 domos occupasse. Hujus contagionis effectus, aut ut aliter dicam, morbi varieitates ex habitu corporum eo afflictorum, ex cælo, & anni tempestate oriri videntur.

Morbos, a quibus Scarlatina cynanchica ægrius discerni potest, scriptores aiunt esse Rubeolam et cynanche malignam—

A Rubeola nonnunquam haud facile discernitur Scarlatina. Plerisque de hac re scriptoribus videtur, hos morbos non posse non distingui: mihi multa sunt exempla cognita inter vulgus erroris maximi de hac re facti.

Cl. Smith dicit, ex mortuorum catalogis patere, 793 Rubeola obiisse Londini anno 1786, et testatur Rubeolam Londini eo anno vix esse visam. Medicus hujus urbis cujus experientia & judicium mihi satis cognita sunt, ingenue confessus est, nonnunquam se (aliquantisper) non posse dicere an æger Rubeola an Scarlatina laboraret.

Rubeolam palati tonsillarumque inflammatione stipatam esse constat. Tempus non est certum inter catarrhalia signa et papularum erupcionem, plerumque a primo ad decimum quartum diem. Scarlatinæ cynanchicae ferme præcedunt solita Rubeolæ catarrhalia Symptoma-ta, et interdum Peripneumonia comitatur. Tum maxime sagax et peritus medicus errare potest. Sed saepissime, attente contemplando utriusque morbi signa diagnostica, discerni possunt. Catarrhi signa Rubeolæ eruptioni præcedentia, eorum absentia in Scarlatina cynanchica ; angina Scarlatinam comitans, & ejus defectus in Rubeola, ut plurimum utrumque morbum ad amus-sim designant. Porro, alterius morbi epidemici fre-quentia utrumque indicat.

Casum sequentem adduco potissimum, ut eorum, per aliquod tempus, similitudo ostendatur.

Vigesimo secundo die Julii anno 1787 opem implo-ravit meam pater puellæ quinque annorum, qui dixit illam laborare morbo, quem appellavit the Hives. Erat spirandi difficultas & pulsus celer & plenus, corporis su-perficies tumida et rubra apparuit, et plurimis minu-

tis papulis occupata fuit, quæ maximum pruritum excitatabant. Aliquid molestiæ in inferiore gutturis parte perceptum fuit, tumor vero nullus; oculi fuerunt rubri & lachrymis pleni; tenuis e naribus effluxit mucus; adfuit etiam tussis sicca, frequens. Eruptio die priore se ostendit, et Febris 20mo die vespere. Pluribus diebus antea, Epiphora, Coryza, Tussisque sicca se ostendebant. Tartarus emeticus adhibitus fuit parvis dosibus ut vomitum excitaret et nauseam sustentaret. 23to. Tartaro dato ægra vomuit & pluries soluta fuit alvus: unde omnia symptomata leviora facta; mistura oleaginosa ad Tussim præscripta est. Tartarus parva dosi adhibitus fuit. Febris adhuc mansit plurima. Die 24to eruptio decidere cœpit; corpus adhuc tumidum fuit; Febris leyis; Tartarus omisssus. Continuata fuit mistura. 25to. Cutis cœpit fieri subnigra; symptomata omnia levissima præter Coryzam. 26to. Coryza adhuc gravis; tussis minima. Squamulæ furfuraceæ corpore undique decidunt. 27mo. Coryza & Tussis minores. 28vo. Tussis & Coryza fere nulla; tumor adhuc in cruribus: hic parva mercurii dulcis dosi sublatus est, & paucis diebus ægra convalescere cœpit, aliquantula debilitate sola restante.

A nuperis scriptoribus sœpius agitatum est an Scartalina cynanchica & cynanche maligna ex eodem contagio oriuntur: sed hujus contentionis parvus fuit fructus, utcumque res sit, sœpe symptomata utriusque prorsus eadem sunt & medendi methodus nihil variat.

Cynanche maligna autumno sœpissime apparet, præ-

fertim tempestate humida: Infantes præcipue invadit et mediæ ætatis homines imbecillioris & laxi corporis habitus, omnium vero maxime eos qui in depresso humidisque locis degunt; eruptio 2dœ, 3tio, 4tove die se ostendit, & aliis symptomatibus nihil levaminis affert; contra, sæpe paulo post crescunt symptomata. Signa interdum adsunt inflammatoria, & cum purgantibus adhibetur venæfæctio; sæpius vero unumquodque signum debilitatem & putredinem demonstrat, & remediis ad has tollendas aptis, sanatur æger.

Hæc esse vera testes sunt de hac re scriptores, & præfertim Heredia, Severinus, Huxham, Fothergill & Johnstone; conferamus igitur hæc historiæ & medelis scarlatinæ in multis casibus, et verisimillimum erit, eos non omnino diversos esse morbos; & eorum diversitatem ad cœlum, anni tempestatem, corporis habitum aut vi-
tæ commoda varia referendam esse.

Sæpiissime accidit ut maxima familiae pars scarlatina mi-
tissima laboraverit, & hic aut alter, omnia cynanches
malignæ signa ostenderit.

Æque distingueremus variolas distinctas a confluentibus, aut morbillos diathesi inflammatoria aut putrida stipatos.

An morbo sanitate aut morte finis imponetur, ex signis statum inflammatorium, debilitatem aut putredinem indicantibus, judicandum est. Imbecillitatis, putredinisque signa maximum periculum secum habent. Hæc

enumerare maxime supervacaneum esset: videtur esse satis, si ad hæc ut in morbi historia descriptæ sunt referamus; & hoc facilius, quia morborum prognosis ut plurimum maxime est incerta.

Remedia aliis morbis epidemicis prævenientia hic frustra ad labem depellendam tentata sunt. Herba nicotiana, acetum, Camphora, Chincona & vinum nihil profuerunt. Rad. Rhæi in aliquot granorum dosi testante Smith interdum usui fuisse videtur: infectione evidenter recepta bonos præstitit effectus, quo vis morbi minuebatur. Alii narium orisque mucum saepè evacuandum esse censent, & Emeticum adhibendum si contagium receptum esse constat; operatione peracta, æger se lecto conferat, & serum lactis adjuncto spiritu cornu cervi bibat.

Remedia ad morbos depellendos, interdum hypothesibus potius quam ratione et experientia nituntur. Unde fitut medici clarissimi etiam maxime contraria medicamenta eidem morbo adhibuerunt. Varia fuit Scarlatinæ curatio; sed, quod humano generi felicissimum est, iste morbus saepè extitit adeo levis, ut omnigena curatio æque profuerit. Veruntamen, saepè etiam evenit, ut singula remedia cum maxima cautela adhibenda sint; non nunquam evacuatione largiori opus est: alias vero, hac maxime lethales effectus produxit. Quæ legi, audivi & vidi, me certiorem faciunt, quod methodus medendi varia esse debeat, prout Diathesis inflammatoria vel phlegmasia, debilitas aut putredo, se ostendant.

Diatheſe inflammatoriæ, aut potius magnis Inflammationis localis signis apparentibus, & ſæpenumero pneumonia ſuperveniente, detrahatur ſanguis, & ſi res poſtulet, iterum atque iterum mittatur. Huxhamius & medici Edinenses ſanguinis miſſionem plurimum profluſſe teſtan-
tur, & hoc remedio maxime nituntur. Summa vero cau-
tela in hac adhibenda neceſſaria eſt. Withering ait, fere
ſemper obfluſſe, & ſigna, quæ ejus opem poſtulare vide-
bantur, emeticis ceſſiſſe. In ſanguine mittendo, tempeſta-
tem anni, corpori habitum, ægri conſuetudines, ut & mor-
bi naturam attente conſideremus, neceſſe eſt. Si morbus
in frigidioribus locis ſe oſtenderit, aut ſi cœli temperies
ſit frigida, æger plenioris & robustioris corporis habitus,
& ſanguinis ad locum impulſi aut inflammationis localis
ſigna adſint, venam tunderemus felicifimo cum eventu;
& hoc ut repetatur, ſigna ſæpe demonſtrent; ſed, ſi
res aliter ſe [habeant, a venæfectione ſæpius abſtinen-
dum—raro ſub hoc cœlo uſurpatur.

Mox poſt ſanguinem miſſum, maxime ſi adſit nauſea,
Emeticum exhibere proſuerit; ſi ſanguinem mittere haud
eſt neceſſe, Emeticō ſtatim incipiendum; hoc repeta-
tur per morbi curſum ut res poſtulent—Dofes quæ nau-
ſeam excitant, febre ſæviente, multum confeſtunt. Eme-
tica ſtomachum evacuant, expeſtorationem & a fauci-
bus evacuationem promovent, perspirationem augent &
febris violentiam imminuunt. Rad. Ipecac. Tart. Eme-
tic. aut Vinum antimonial. ut plurimum optima ſunt;
horum delectus ex conſuetudine & corporis habitus ægri
faciendus.

Purgantia leniora etiam profunt. In hac urbe mercurius dulcis 6ies sublimatus, aut ut vulgo dicitur, Calomelas, et si inter acriora plerumque referatur, saepe optimo cum successu usurpatus est; quod faucium glandulas stimulet, ex eis secretionem augeat, & crustas tegentes removeat, potius quam ex alvi evacuatione; a nonnullis cum Emetico exhibetur. Huxhamius hujus in hoc morbo effectus minime ignoravit; etiam Anno 1734 illo usus est. Rad. Rhei adjuncto sale polychresto multum profuit, ut alvus die bis solveretur.

Opiata ad alvi fluxum cohibendum, ad tussim levandam, ad delirium nonnunquam tollendum, et Calomelæ si alyum nimis solvat, adjungendum, maxime sunt idonea.

Tonica, ubi imbecillitatis aut putredinis magnæ signa fuere, cito adhibenda sunt. Cortex chincona quibusdam dicitur nunquam profuisse. De Haen post sanguinem missum huic maxime fisis est. Duo mihi sunt noti medici in Marylandia, qui plerumque hunc exhibent post adhibitum emeticum aut catharticum; & eis patet hoc modo præveniri imbecillitati huic morbo saepenumero sequenti. Ægro debili, putredinis signis visis, ex analogia mihi putandum est, optimum præ cæteris esse remedium. Ore vel in clysteribus adhibetur, aut æger in ejus decoctionem immittatur, prout res postulent.

Hic vinum mirandos præsttit effectus. Potus ex hordeo confectus Anglis Porter dictus, commodum hic se etiam præbet—His potibus usurpandis summam cantelam ha-

beamus necesse est; nam, si largiter adhibeantur, plus ægro sæpe nocere quam prodesse facile possunt.

Acido vitriolico a nonnullis maxime fidendum esse dicitur. Cl. Smith hoc usus est, & simul Rhea cum sale polychresto, ut supra dictum est.

Alkali volatile ægrum debilem plurimum juvit. Vesicatoria gutturi externo interdum usui fuerunt. Æstate nocuisse videntur—Inter scapulas profusse dicuntur, ubi etiam eorum applicatio jugulo noxam attulerit—

Linimentum volatile jugulo illatum, multum levaminis ægro tulit.

Cucurbitularum applicatio cum cutis incisionibus, & hirudines interdum juvant; sæpius vero nihil boni præstant; & ægro debili etiam nocuerunt. Nunquam hæc sunt usurpanda nisi cum sanguinis missione generali adhibeamus.

Cataplasmata emollientia glandulis inflammati applicata usui fuerunt.

Unguento mercuriali guttar externum interdum perficitur ad ptyalismum levem excitandum, ubi defunt diathesis inflammatoriae aut phlegmasiae magnæ signa, prospero cun eventu.

An balneum tepidum profit, an noceat, non constat
—Aer fixus interdum profuit.—

Varii generis gargarizationes, ut plurimum conferunt.

Inflammationi soli, satis erit hordeacea aqua in qua coctæ sunt fici, aut aliud gargarisma emolliens—Acidum vitriolicum bonos etiam producit effectus. Ulceribus formatis ung. ægypt. alumnen, tinctura myrræ, aqua calcis, sp. sal. marin. spir. vin. et calomel. prospero cum effectu ex vehiculo quolibet commodo adhibeantur—et hic etiam merc. cor. sub. & vitr. cœrul. forsan usus esse possent.

Vapor calidus spiritus, aceti & aquæ in os receptus multum profuit. Hic forsan machina ad vaporem in fauces & pulmones recipiendum a Mudge inventa bono cum successu uteremur; & præcipue ubi catarrhi signa sece ostendunt.

Aeris temperies modica esse debet: æger foras non exeat dum eruptio in cute est; & nonnunquam per hoc tempus se lecto contineat necesse est.

Victus dirigatur secundum indolem morbi; si signa inflammationis se ostendant, ex vegetabilibus iisque refrigerantibus esse debet; si autem, imbecillitate æger laboret, his vegetabilibus adjungantur jura carnium, præsertim gelata, aliaque similia. Putredine apparente, jura acidula succo limonum fiant, & æger edat fructus maturos, acidiores.

Potus, succo limonum, aurantiorum, vel vino aqua dilutio, variarum herbarum infusionibus, aut aqua frigida simplici, constare debet pro re nata.

Pro animo etiam solliciti esse debemus. Æger fit timidus, & anxius curis, sape ne minima quidem causa

data: tentanda via est qua spem fiduciamque concitare possimus.

A delirio cavendum est, amovendo ex ægri conspectu quæcunque hujus causæ esse possint, ut imagines, aulæa figurata, aliaque similia.

Ad præcavendam debilitatem quæ sæpiissime hujus morbi sequela est, remedii corporis robur restituenteribus, corporis motu, aere puro, & victu generosiore, mox post morbum cessatum utendum est.

De morbis qui hanc interdum sequuntur ægritudinem non est hic tractandi locus.

Ante finem huic dissertatiunculæ impositum, gratias viro spectatissimo Jacobo Hutchinson M. B. Societatis Philosophicæ Americanæ Socio, ex Curatoribus, et viro doctissimo Jacobo Davidson A. M. literarum humaniorum Professori in hacce Universitate, ob multa in me collata beneficia ago, et occasione oblata, gratum erga eos testandi animum gaudeo.

